

Τ.Τ. 901 τη 23 Σεπτεμβρίου 1922

Αγαπημένη μου Τζούλια!

Έλαβον σήμερα την πολυπόθητόν μου επιστολήν σου την φέρουσα ημερομηνίαν 15 παρελθόντος μηνός και εχάρην πολύ διότι ευρίσκεσαι αναρρώσει ως και εγώ υγιάίνω.

Σου εύχομαι Τζούλια μου όπως το γράμμα μου αυτό σε εύρει εν τελεία αναρρώσει και υγείαν.

Χρυσό μου μου γράφεις στα δυό γράμματά σου τα οποία απέστάλησαν εις την Μεραρχίαν μου δια να λογοκριθούν και ότι η υπηρεσία σου φροντίζει να μου τα στείλει.

Είναι αλήθεια ότι τώρα τελευταία λόγω των γεγονότων της Μ. Ασίας ήτο πολύ δύσκολος η συγκοινωνία.

Είμαι όμως της ιδέας ότι όλα τα γράμματά σου τα οποία εστάλησαν στο Σύνταγμά μου τα έλαβον. Λοιπόν μην στενοχωρήσαι.

Πολύ θα σε παρακαλέσω αν δεν σου είναι δύσκολον να μου γράψης ποιόν γνωστό σου πρόσωπον σου έγραψε τας (Δ)αυτάς επιστολάς σου το οποίον φυσικά θα είναι στην Μεραρχίαν Ιππικού.

Εγώ Τζούλια μου όταν έφυγα από το Σύνταγμά μου είπον εις τον Λοχίαν ταχυδρόμον του Συντάγματος όστις είναι πολύ καλό παιδί να μου στείλλη(Δ) μάλιστα τα γράμματά μου πράγμα το οποίον έπραξε.

Επομένως είμαι της ιδέας ότι κανένα γράμμα σου δεν χάθηκε και μείνε ήσυχη. Τζούλια μου χρυσό μου τι κάνεις; Πως τα περνάς; Δεν αμφιβάλλω ωραία τώρα μάλιστα που είσαι τελείως καλά. Δεν φαντάζεσαι πόσον λαχταρώ την στιγμήν εκείνην κατά την οποίαν θα σε αντικρύσω και θα γνωρισθώμεν και προσωπικώς. Αλήθεια δεν μου έγραψες την οδόν και αριθμόν που κάθεσαι διότι δεν γνωρίζω τι συμβαίνει αφ'ου μάλιστα και σε παρακλαεσα επισταμένως.

Επίσης και την φωτογραφίαν σου. Εγώ ευρίσκομαι εις Αδριανούπολιν. Ήμην άτυχος που δεν ήμην μαζί με την Μεραρχία μου η οποία ήλθε εις Αθήνας όποτε θα εβλεπόμεθα. Δεν πειράζει όμως ολίγην υπομονήν θα κάμωμεν και υποθέτω πως θα είναι ποιο καλά όπως και η παροιμία λέγη : «κάθε δύσκολο για καλό».

Αναμένω ταχείαν απάντησίνξ σου και την φωτογραφίαν σου

Με χίλια θερμά φιλάκια

Ο Νίκος σου